Kemijski inštitut
Ljubljana
Slovenija

National
Institute of Chemistry
Slovenia

http://www.ki.si

Vabimo vas na otvoritev razstave

LIRIČNE POKRAJINE

akademske slikarke

TAMARE BURMICKY - TAYE

v četrtek, 17. januarja 2008 ob 15. uri v avli Kemijskega inštituta, Hajdrihova 19, Ljubljana.

Za glasbeno popestritev bo poskrbel Kitarski ansambel Ljudmila Rusa.

Razstava bo na ogled do 16. marca 2008.

Vljudno vabljeni!

TAMARA BURMICKY – TAYA

Da bi lažje razumeli likovno delo svetovljanke, kar Taya vsekakor je, moramo vsaj v grobem poznati njeno življenjsko pot, ki najbolj razumljivo kaže od kod vplivi in vsebine njenih slik.

Leto po drugi svetovni vojni rojena hči znanega mariborskega zdravnika se je pri desetih letih s starši preselila v daljno Venezuelo in od leta 1959 do 1963 pod mentorskim vodstvom prof. Hrisogonova že začela spoznavati zakonitosti risanja in slikanja. Takoj po tem se je leto dni jezikovno izpopolnjevala v švicarski Lozani, od 1964. do 1969. pa študirala arhitekturo na Univerzi v Caracasu. Ko so le-to zaradi političnih nemirov zaprli, je odšla v Ljubljano, kjer je leta 1970 diplomirala, nato pa leta 1973 končala podiplomski študij iz urbanizma na Institut de Sciences Politiques v Parizu. Z urbanizmom se je nato ukvarjala še dve leti, saj je do 1975. delala pri slovitem profesorju Ivanu Jankoviču v Parizu, nakar se je vrnila v Caracas in bila dve leti asistentka na fakulteti za arhitekturo Avila. Čeprav je nato postala vodja oddelkov za oblikovanje na Industriel el Globo, pa se je od 1982. do 1985. spet posvetila študiju risanja in slikanja na umetniški akademiji Cristobal Rojas v Caracasu. Odločilnega pomena za njeno nadaljnjo pot pa je bilo bivanje v Maleziji, kjer se je od 1989. do 1992. posvetila študiju kitajskega tradicionalnega slikarstva. Leta 1996 se je vrnila v Slovenijo, kjer ustvarja še danes, njena razpetost med tri celine pa je v njenem delu seveda pustila sledi. In to najbolj žlahtne likovne vrednote Južne Amerike, Azije in Evrope.

Olje, akril, akvarelne barve, platno, predvsem pa rižev papir Taya Burmicky izkorišča do popolnosti. Zlasti prefinjeno in zahtevno, posebno tehniko slikanja na rižev papir obvlada mojstrsko, kar je njenemu delu prineslo prej neslutene razsežnosti. Čeprav lahko opazimo sledi od impresionizma do abstrakcije, pa je v njenem delu vendarle prevladujoča realistična odslikava vtisov in spoznanj. Še posebej ko gre za naravo in z njo za krajino, na katero je Taya navezana tako silovito, kot malokdo. In prav za krajino v vsej njeni lepoti tokrat gre.

V siceršnjem življenju se zdi, da mnoge podobe preprosto ne gredo skupaj. Pri Tayi, ki kar pooseblja dele narave, pa se v kar v istem prostoru navdušujoče združujejo, mešajo, dopolnjujejo in nadgrajujejo pejsaži iz južnoameriške džungle, azijskega Daljnega vzhoda in Evrope. Kar neverjetno se zdi sožitje zamolklo zelenega tropskega gozda z žarečim jesenskim rujem slovenskega Krasa ali zimsko idilo Trente, v katero se je Taya še posebej zaljubila. In ta medsebojna ljubezen Taye in narave nam je dala dela, ki jih preprosto moramo imeti radi tudi mi.

Kritiki in ocenjevalci njenega dela se pogosto razlikujejo pri svojih razlagah njene umetnosti. Predvsem zaradi tega, ker ne vedo, kam bi jo uvrstili in kako razumeli njeno delo. Pa je to po svoje zelo preprosto: zlahka je spoznati osnovno vodilo – iskrenost v izpovedi in poštenost pri delu. In ker to danes ljudje vse bolj cenijo, se tudi krog občudovalcev Tayine umetnosti in imetnikov njenih del tako hitro širi.

Več kot upravičeno!

Stane Trbovc